

Asia Teostaso, luettelosuoja, kalenteri, lomake

Hakija

Annettu 26.4.1993

Tiivistelmä *Kalenterin tietosivut saivat tekijänoikeuslain 49 §:n mukaista luettelosuoja. Koska toisen kalenterin vastaavia tietosivuja ei oltu suoraan jäljennetty ensin mainitusta kalenterista, ei ensin mainitun kalenterin julkaisijan tekijänoikeuslain 49 §:n mukaista oikeutta ollut loukattu.*

Terveydenhuollon alalla käytettävät lomakkeet eivät olleet tekijänoikeuslain 1 §:n nojalla suojattavia teoksia eivätkä ne saaneet myöskään tekijänoikeuslain 49 §:n mukaista luettelosuoja.

SELOSTUS ASIASTA

V:n kihlakunnanoikeus on 30.10.1992 päivätyllä kirjelmällään pyytänyt tekijänoikeusneuvostolta lausuntoa taskukalenterin ja lomakkeiden tekijänoikeussuojasta. Asia on vireillä riita-asiana V:n kihlakunnanoikeudessa, jossa kantajana on P Oy ja vastaajina ovat L, K ja M Oy.

Tekijänoikeusneuvostolle on toimitettu jäljennökset asiaan liittyvistä kihlakunnanoikeuden pöytäkirjoista, Kalenteri A 1990, Kalenteri B 1990 ja kaksi 85 lomaketta käsittävää lomakenippua (P Oy:n ja C/ M Oy:n).

Kihlakunnanoikeus tiedustelee:

1) Nauttiiko P Oy:n julkaisema Kalenteri A 1990 -niminen julkaisu minkäänlaista tekijänoikeudellista suojaa ja voidaanko katsoa Kalenteri B 1990 -nimisen julkaisun olevan sekoitettavissa ensin mainittuun julkaisuun taikka jäljennetyt ensin mainitusta julkaisusta?

2) Nauttivatko P Oy:n ja sen edeltäjien valmistamat terveyshuollon alalla käytettävät lomakkeet minkäänlaista tekijänoikeudellista suojaa toisaalta kokonaisena "lomakkeistona" taikka yksittäisinä lomakkeina sekä voidaanko katsoa M Oy:n valmistamiksi ja markkinoimiksi ilmoitettujen terveydenhuollon lomakkeiden olevan sekoitettavissa ensin mainittuihin lomakkeisiin taikka jäljennetyt ensin mainituista lomakkeista?

TEKIJÄNOIKEUSNEUVOSTON LAUSUNTO

Tekijänoikeusneuvosto on käsitellyt asian ja esittää lausuntonaan seuraavan.

Tekijänoikeuslain (404/61) 1 §:n mukaan sillä, joka on luonut kirjallisen tai taiteellisen teoksen, on tekijänoikeus teokseen. Tekijänoikeus syntyy aina teoksen luojalle eli fyysiselle henkilölle. Lain 1 §:ssä on esimerkkiluettelo erilaisista suojattavista teostyypeistä. Esimerkkiluettelo ei kuitenkaan ole tyhjentävä, vaan teos voi ilmetä myös muulla tavalla. Laissa ei siten rajata mitään teostyyppiä suojan ulkopuolelle.

Tekijänoikeussuojan edellytyksenä on, että tuote ylittää niin sanottuun teostasoon, millä tarkoitetaan sitä, että tuotteen tulee olla muodoltaan itsenäinen ja omaperäinen. Teostasovaatimuksen katsotaan yleensä täyttyvän, jos kenenkään muun kuin tekijän ei voitaisi olettaa päätyvän samantaiseen lopputulokseen, jos ryhtyisi itsenäisesti vastaavaan työhön. Tekijänoikeussuojan edellytyksenä ei ole muita vaatimuksia, eikä tuotteen kirjallisella tai taiteellisella tasolla esimerkiksi ole merkitystä. Tekijänoikeuslaissa ei ole annettu tarkkoja sääntöjä teostason arvioimiseksi. Ratkaisu perustuu harkintaan kunkin yksittäistapauksen kohdalla.

Tekijänoikeus on muodon suoja. Ideoita, aiheita, periaatteita tai teoksen taustalla olevia tietoja sellaisinaan ei suojata, vaan sitä muotoa, jossa ne on ilmaistu.

Tekijänoikeus jakautuu taloudellisiin ja moraalisiin oikeuksiin. Taloudellisista oikeuksista säädetään lain 2 §:ssä. Tekijänoikeus tuottaa, tietyin lain 2 luvussa säädetyin rajoituksin, yksinomaisen oikeuden määrätä teoksesta valmistamalla siitä kappaleita ja saattamalla se yleisön saataviin, muuttamattomana tai muutettuna. Näin ollen esimerkiksi teoksen kappaleiden valmistaminen kaupalliseen levitykseen edellyttää aina tekijän tai muun oikeudenhaltijan, jolle tekijänoikeudet mahdollisesti ovat siirtyneet, suostumusta.

Lain 5 §:n mukaan sillä, joka yhdistämällä teoksia tai teosten osia on aikaansaanut kirjallisen tai taiteellisen kokoomateoksen, on siihen tekijänoikeus, mutta hänen oikeutensa ei rajoita oikeutta ensiksi mainittuihin teoksiin.

Tekijänoikeus voi syntyä myös useille henkilöille yhteisesti. Jos kaksi tai useammat ovat yhdessä luoneet teoksen heidän osuuksiensa muodostamatta itsenäisiä teoksia, heillä on lain 6 §:n mukaan yhteinen tekijän-

oikeus teokseen. Kullakin tekijällä on valta vaatimusten esittämiseen oikeuden loukkauksen johdosta.

Lain 9 §:n mukaan lakeihin ja asetuksiin sekä viranomaisen tai muun julkisen elimen päätöksiin ja lausumiin ei ole tekijänoikeutta.

Lain 27 §:n 1 momentin mukaan tekijäoikeus voidaan luovuttaa osittain tai kokonaan. Tekijä voi siis siirtää taloudelliset oikeutensa toiselle, esimerkiksi juridiselle henkilölle. Lainsäädännössä ei aseteta tekijänoikeuden luovutusta koskevalle sopimukselle muotovaatimusta. Sopimus voi siten olla kirjallinen, suullinen tai jopa konkludenttinen eli osapuolten hiljaiseen yhteisymmärrykseen perustuva.

Tekijänoikeuslain mukaan suojataan myös eräitä tekijänoikeutta lähellä olevia oikeuksia. Tällaisia oikeuksia kutsutaan lähioikeuksiksi tai naapurioikeuksiksi. Niitä koskevat säännökset sisältyvät lain 5 lukuun.

Lain 49 §:n 1 momentin mukaan luetteloa, taulukkoa, ohjelmaa ja muuta sellaista työtä, jossa on yhdisteltynä suuri määrä tietoja, ei saa jäljentää valmistajan suostumuksetta, ennen kuin kymmenen vuotta on kulunut siitä vuodesta, jona työ julkaistiin. Suoja-aika päättyy kuitenkin viimeistään silloin, kun on kulunut viisitoista vuotta siitä vuodesta, jona työ valmistui. Suojaa saa työn valmistaja, jona pidetään sitä juridista tai fyysistä henkilöä, joka taloudellisesti vastaa työstä. Luettelosuoja on jäljentämissuojaa. Luettelon tai sen osan jäljentäminen on siten kiellettyä ilman valmistajan lupaa.

Tekijänoikeuslain valmistelutöiden mukaan lain 49 §:n luettelosuojasäännöksellä on tahdottu suojata erinäisiä tuotteita, joiden aikaansaaminen vaatii tiettyä vaivaa, ammattitaitoa ja pääomaa ja jotka olematta teoksia tekijänoikeudellisessa mielessä kuitenkin ovat niitä lähellä. Valmistelutöissä todetaan, että suojaa jäljentämistä vastaan voidaan pitää perusteltuna edellyttäen, että työhön on erikoisella tavalla yhdistelty suuri määrä tietoja (komiteanmietintö 1957:5, s. 33).

Esimerkkeinä luettelosuojaa nauttivista töistä voidaan mainita myyntiluettelot, näyttelyluettelot, osoitekalenterit, aikataulut ja erityiset laskentataulukot edellyttäen, että niissä on yhdisteltynä suuri määrä tietoja. Suojaa eivät saa yksinkertaisemmat työt kuten paikallisaikataulut, taskukalentereissa olevat yhteenvedot erilaisista tilastoista tai muut vastaavat työt.

Lain valmistelutöissä on katsottu luettelosuojan ulottamisen lomakkeisiin ja asiakirjakaavoihin epätarkoituksenmukaiseksi. Asiaa perustellaan seuraavasti:

"Kaavakkeen suhteen on huomattava, että on yhä yleisemmin ryhdytty pyrkimään varsinkin lomakeaineiston standardisoimiseen. Jos yksityiset

yritykset voisivat saada yksinoikeuden tiettyihin lomakkeisiin, ehkäisisi se huomattavasti mainittua tarkoituksenmukaista kehitystä. Mitä tulee muihin kaavakelajeihin, kuten esim. sopimus, testamentti-, liikekirje- ja muihin senlaatuisiin kaavoihin, niin ne ovat periaatteellisesti samanlaisen luomistyön tuotteita kuin kirjalliset teokset, minkä vuoksi niitä on arvoستettava tekijänoikeudellisten sääntöjen mukaan. Näistä syistä kaavake on jätetty pois pykälästä." (komiteanmietintö 1957:5, s. 33)

Luettelot on suojattu ainoastaan jäljentämistä vastaan. Luettelon sisältämiä tietoja saa vapaasti käyttää. Luettelon jäljentäminen sellaisenaan tai suurelta osin kuuluu kuitenkin sen valmistajan yksinoikeuden piiriin. Luettelosuoja on suppeampi kuin lain 1 §:n mukainen teossuoja. Lain 49 §:n 2 momentin mukaan luettelosuojaa nauttiva työ tai sen osa voi saada myös tekijänoikeussuojaa, jos se on riittävän itsenäinen ja omaperäinen eli teostasovaatimus täyttyy.

Korkein oikeus on antanut ratkaisun autonkuljettajatutkinnossa käytettävistä kyselylomakkeista. Virallisen autonkuljettajatutkinnon suorittamista varten käytettäviä kyselylomakkeita, huomioon ottaen että ne oli muodoltaan laadittu ulkomaisten esikuvien mukaisiksi sekä sisällöltään kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön valvonnan alaisena ja ministeriön antamien ohjeiden mukaan, ei pidetty siten itsenäisinä ja omaperäisinä tekijänoikeudesta kirjallisiin ja taiteellisiin teoksiin annetun lain 1 §:ssä tarkoitettuina kirjallisina teoksina, että kyselylomakkeiden laatijoilla olisi ollut niihin tekijänoikeus. Sen vuoksi syyte tekijänoikeuden loukkaamisesta hylättiin (KKO 1971 II 7).

Tekijänoikeusneuvosto on ottanut kantaa lomakkeiden tekijänoikeussuojaan esimerkiksi lausunnoissaan 1990:13, 1991:9 ja 1992:6.

Lain 6 luvussa säädetään teoksen nimen suojasta. Lain 51 §:n mukaan kirjallista tai taiteellista teosta ei ole lupa saattaa yleisön saataviin käyttäen sellaista teoksen nimeä, että teos helposti voidaan sekoittaa aikaisemmin julkistettuun teokseen. Lain 51 §:ssä tarkoitettu teoksen nimen suoja ei edellytä nimen itsenäisyyttä ja omaperäisyyttä. Oikeuskirjallisuudessa on katsottu, että suojaa voidaan antaa vain sellaisille teosten nimille, jotka ovat erottamiskykyisiä. Tekijänoikeusneuvosto on käsitellyt teoksen nimen suojaa esimerkiksi lausunnoissaan 1991:5 ja 1992:7.

Kalenterin tekijänoikeuslain mukainen suoja

Kihlakunnanoikeus on pyytänyt tekijänoikeusneuvoston lausuntoa ensiksi siitä, nauttiiko P Oy:n julkaisema Kalenteri A 1990 -niminen julkaisu minkäänlaista tekijänoikeudellista suojaa ja voidaanko katsoa Kalenteri B 1990 -nimisen julkaisun olevan sekoitettavissa ensin mainittuun julkaisuun taikka jäljennetyyn ensin mainitusta julkaisusta.

P Oy:n julkaisema Kalenteri A 1990 koostuu A:n yliopiston erioikeudella julkaistusta vuoden 1990 ja 1991 kalentereista ja vuoden 1990 päiväryöstä, joka on Kalenteri A:n sivuilla 5–128. Kalenteri A:han on koottu luettelonomaisesti sivuille 129–217 erinäisiä tietoja, jotka liittyvät kunnallishallintoon, kuten esimerkiksi kuntien keskusjärjestöt, muut kunnalliset järjestöt, sairaanhoitopiirit, kunnanvirastot ja Y-palkkataulukko. Tekijänoikeusneuvoston saaman selvityksen mukaan Kalenteri A 1990 on tehty kustannusosakeyhtiö Q:n kirjapainon vakiomallin "joka päivä" mukaan, jolloin kalenterin koko, muoto ja päiväryöstä määräytyvät valitun vakiomallin pohjalta.

Taskukalenterissa saattaa olla osioita, jotka sisältävät teoksen, useita teoksia tai teosten osia. On mahdollista, että tällöin taskukalenteri muodostaa itsessään teoksen tai kokoomateoksen. Kuitenkin Kalenteri A 1990 -niminen julkaisu muodostuu pelkästään vuoden 1990 ja 1991 kalentereista, vuoden 1990 päiväryöstä ja kunnallishallintoa koskevista tietosivuista. Tekijänoikeusneuvosto katsoo, että Kalenteri A 1990 ei osoita itsenäisyyttä ja omaperäisyyttä, vaan sitä voidaan pitää taskukalenterina tavanomaisena, mikä tarkoittaa sitä, että myös jonkun toisen kuin kalenterin kokoajan voitaisiin olettaa päätyvän samanlaiseen lopputulokseen, jos ryhtyisi itsenäisesti vastaavaan työhön. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että P Oy:n julkaisema Kalenteri A 1990 ei ole lain 1 §:ssä tarkoitettu teos. Edelleen tekijänoikeusneuvosto toteaa, ettei Kalenteri A 1990 -nimistä julkaisua voida pitää lain 5 §:ssä tarkoitettuna kokoomateoksena, koska mikään kyseisen julkaisun osioista ei ole teos tai teoksen osa.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että Kalenteri A 1990 -nimisen julkaisun sivut 129–217 saavat suojaa lain 49 §:ssä tarkoitettuna työnä, jossa on yhdisteltynä suuri määrä tietoja. Luettelosuojaa saa luettelon valmistajana P Oy.

Kalenteri B 1990 koostuu A:n yliopiston erioikeudella julkaistusta vuoden 1990 ja 1991 kalentereista ja vuoden 1990 päiväryöstä. Kuntakalenteriin on koottu luettelonomaisesti sivuille 129–219 erinäisiä tietoja, jotka liittyvät kunnallishallintoon, kuten esimerkiksi kunnanvirastot, kuntien keskusjärjestöt, muut kunnalliset järjestöt, sairaalat, ja Y-palkkataulukko. Kuntakalenterissa on 16 sivua mainoksia. Tekijänoikeusneuvoston saaman selvityksen mukaan Kalenteri B 1990 on tehty kustannusosakeyhtiö R Oy:n kirjapainon vakiomallin "agenda" mukaan, jolloin kalenterin koko, muoto ja päiväryöstä määräytyvät valitun vakiomallin pohjalta.

Kalenteri A 1990 ja Kalenteri B 1990 ovat koon, muodon, päiväryöstä ja kunnallishallintoa koskevien tietosivujen osalta samankaltaisia. Kunnallishallintoa koskevissa tietosivuissa on kuitenkin eroavuuksia. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että luettelosuojaa on puhdasta jäljentämissuojaa ja että luettelosuojaa ei estä luettelossa olevien tietojen käyttämistä, kunhan sitä muotoa, jossa tiedot on ilmaistu, ei jäljennetä. Teki-

jänoikeusneuvosto toteaa, että Kalenteri B 1990 -nimisen julkaisun sivuille 129–219 koottujen tietojen ei voida katsoa olevan jäljennettyjä Kalenteri A 1990 -nimisestä julkaisusta.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että koska Kalenteri A 1990 -niminen julkaisu ei ole lain 1 §:ssä tarkoitettu teos, ei lain 51 §:ssä tarkoitettu teoksen nimen suoja ole sovellettavissa siihen. Tekijänoikeusneuvosto huomauttaa kuitenkin, että koska nimet Kalenteri A 1990 ja Kalenteri B 1990 ovat täysin yleisluonteisia, ei niiden yhtäaikainen käyttö aiheuta lain 51 §:ssä tarkoitettua sekaantumisvaaraa.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa lopuksi, että sen toimivaltaan kuuluu antaa lausuntoja ainoastaan tekijänoikeuslain soveltamista koskevissa asioissa. Tekijänoikeusneuvosto ei siten voi ottaa kantaa siihen, onko jonkin muun lain perusteella katsottava, että Kalenteri B 1990 -niminen julkaisu on sekoitettavissa Kalenteri A 1990 -nimiseen julkaisuun.

Lomakkeiden tekijänoikeuslain mukainen suoja

Kihlakunnanoikeus on toiseksi pyytänyt tekijänoikeusneuvostolta lausuntoa siitä, nauttivatko P Oy:n ja sen edeltäjien valmistamat terveyshuollon alalla käytettävät lomakkeet minkäänlaista tekijänoikeudellista suojaa toisaalta kokonaisuutena "lomakkeistona" taikka yksittäisinä lomakkeina sekä voidaanko katsoa M Oy:n valmistamiksi ja markkinoimiksi ilmoitettujen terveydenhuollon lomakkeiden olevan sekoitettavissa ensin mainittuihin lomakkeisiin taikka jäljennetyin ensin mainituista lomakkeista?

Tekijänoikeusneuvostolle on toimitettu kaksi lomakenippua, joissa kummassakin on 24 terveys- ja sairauskertomusjärjestelmälomaketta ja 61 muuta lomaketta. Oikeudenkäymisasiakirjoista käy ilmi, että potilasasiakirjoihin liittyvät terveys- ja sairauskertomukset tuli laatia lääkintöhallituksen yleiskirjeiden mukaan lääkintöhallituksen hyväksymän lomakemalliston mukaisille lomakkeille. Osa tekijänoikeusneuvostolle toimitetuista lomakkeista on lääkintöhallituksen hyväksymiä. Kyseisten lomakkeiden hyväksymiseen velvoittavat yleiskirjeet on kumottu 1.1.1991 lukien.

Kaikista lomakkeista on tekijänoikeusneuvostolle toimitettu sekä P Oy:n että C:n tai M Oy:n valmistamat kappaleet.

Tekijänoikeusneuvosto on käynyt yksitellen läpi kaikki P Oy:n valmistamat lomakkeet tekijänoikeuslain 1 ja 49 §:n kannalta. Tekijänoikeusneuvostolle toimitetut lomakkeet on P Oy:n toimesta järjestetty kahteen ryhmään: terveys- ja sairauskertomusjärjestelmälomakkeet 1–24 ja muut lomakkeet 1–61, joista 53–61 ovat erikoissairauskertomuslomakkeita.

Tekijänoikeus ei suojaa tietoa tai asiantuntemusta, vaan ainoastaan muotoa, jossa tieto tai asiantuntemus on ilmaistu riittävän itsenäisesti ja omaperäisesti. Kyseiset lomakkeet ovat sanoiltaan ja sananmuodoiltaan tavanomaisia. Yleisesti lomakkeet ovat asettelunsa puolesta yksinkertaisia. Tekijänoikeusneuvosto katsoo, ettei yksikään P Oy:n valmistamista lomakkeista ole niin itsenäinen ja omaperäinen, etteikö myös jonkun muun kuin tietyn yksittäisen lomakkeen suunnittelijan voitaisi olettaa päätyvän samanlaiseen lopputulokseen, jos ryhtyisi itsenäisesti, vastaavanlaisella asiantuntemuksella, työhön. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, ettei mikään lausuntopyynnön kohteena olevista lomakkeista ole lain 1 §:ssä tarkoitettu teos.

Tekijänoikeusneuvostolta on tiedusteltu lomakkeiden suojaa kokonaisuutena lomakkeistona. Tekijänoikeusneuvostolle toimitetuista oikeudenkäyntiasiakirjoista käy selville, että lausuntopyynnön kohteena olevat lomakkeet ovat kaikkein myydyimpiä P Oy:n valmistamista lomakkeista. Kyseiset lomakkeet muodostavat vain osan P Oy:n valmistamista lomakkeista. Riippumatta tekijänoikeudesta yksittäisiin lomakkeisiin on mahdollista, että lomakkeet kokonaisuutena, lomakkeistona, muodostaisivat lain 1 §:ssä tarkoitettua teosta. Edellytyksenä tällöin on, että lomakkeista muodostuu kokonaisuus, josta ilmenee tekijän luova ja omaperäinen panos. Lomakkeista itsestään ei käy ilmi, että ne muodostaisivat itsenäisen kokonaisuuden, vaan kyse on erillisistä lomakkeista, jotka P Oy:n toimesta on järjestetty kahteen ryhmään. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, ettei erillisten lomakkeiden voida katsoa olevan sellainen itsenäinen ja omaperäinen kokonaisuus, että niiden voitaisiin katsoa muodostavan lain 1 §:ssä tarkoitettua teosta.

Koska erillisistä lomakkeista ei muodostu kokonaisuutta eivätkä myöskään yksittäiset lomakkeet ole teoksia tai teosten osia, ei lain 5 § ole sovellettavissa.

Tekijänoikeuslain sanamuodon ja lain valmistelutöiden perusteella on todettava, että lomake ei saa lain 49 §:ssä tarkoitettua luettelosuojaa. Lain valmistelutöissä todettiin: "Kaavakkeen suhteen on huomattava, että on yhä yleisemmin ryhdytty pyrkimään varsinkin lomakeaineiston standardisoimiseen. Jos yksityiset yritykset voisivat saada yksinoikeuden tiettyihin lomakkeisiin, ehkäisisi se huomattavasti mainittua tarkoituksenmukaista kehitystä." Tekijänoikeusneuvostolle toimitetusta oikeudenkäyntiaineistosta käy ilmi, että P Oy on tuonut ilmi toisenlaisen, lain valmistelutöistä poikkeavan, käsityksen lomakkeiden tekijänoikeudellisesta suojasta esittäen, että yhteiskunnallisissa, teknisissä ja taloudellisissa olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos.

Tekijänoikeusneuvosto katsoo, että olosuhteissa ei ole tapahtunut sellaista muutosta, joka edellyttäisi lomakeaineiston suojan uudelleen arviointia. Siten lain valmistelutöissä nimenomaisesti mainittu tarve standardisoida lomakeaineisto on edelleenkin ajankohtainen.

Luettelosuojan edellytyksenä on, että työssä on yhdisteltynä suuri määrä tietoja. Siten yksittäinen lomake voi saada suojaa, jos siinä on yhdisteltynä suuri määrä tietoja. Lausuntopyynnön kohteena olevissa lomakkeissa käytetty terminologia ja sanojen ja kysymysten muotoilu saattaa tosin ilmentää sitä, että lomakkeiden laatiminen ei olisi ollut mahdollista ilman huomattavaa asiantuntemusta ja tietomäärää. Kyseisten lomakkeiden valmistamiseen tarvittava asiantuntemus ja tietomäärä ei voi kuitenkaan olla lain 49 §:ssä tarkoitetun luettelosuojan saamisen perusteena. Yksikään tekijänoikeusneuvostolle toimitettu lomake ei ole sellainen työ, jossa olisi lain 49 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhdisteltynä suuri määrä tietoja. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että lomakkeet eivät saa luettelosuojaa eikä niiden jäljentämiseen tarvita lain 49 §:n perusteella valmistajien suostumusta.

Mitä tulee lain 9 §:n soveltavuuteen lausuntopyynnön kohteena oleviin lomakkeisiin, tekijänoikeusneuvosto katsoo, ettei ole aiheellista käsitellä asiaa tältä osin, koska lomakkeista yksikään ei saa suojaa lain 1 §:ssä tarkoitettuna teoksena eikä lain 49 §:ssä tarkoitettuna työnä, jossa on yhdisteltynä suuri määrä tietoja.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa lopuksi, että sen toimivaltaan kuuluu antaa lausuntoja ainoastaan tekijänoikeuslain soveltamista koskevissa asioissa. Tekijänoikeusneuvosto ei siten voi ottaa kantaa siihen, voidaanko katsoa jonkin muun lain perusteella, että M Oy:n valmistamiksi ja markkinoimiksi ilmoitetut terveydenhuollon lomakkeet ovat sekoitettavissa P Oy:n lomakkeisiin.

Yhteenveto

P Oy:n julkaisema Kalenteri A 1990 -nimisen julkaisun sivut 129–217 saavat suojaa tekijänoikeuslain 49 §:ssä tarkoitettuna työnä, jossa on yhdisteltynä suuri määrä tietoja. Kalenteri B 1990 -nimisen julkaisun sivuille 129–219 koottujen tietojen ei voida katsoa olevan jäljennettyjä Kalenteri A 1990 -nimisestä julkaisusta.

P Oy:n ja sen edeltäjien valmistamista terveyshuollon alalla käytettävistä lomakkeista mikään ei saa suojaa tekijänoikeuslain 1 §:ssä tarkoitettuna teoksena. Myöskään tekijänoikeuslain 49 §:ssä tarkoitettu luettelosuoja ei ole sovellettavissa lausuntopyynnön kohteena oleviin lomakkeisiin.